

Gedachen um 'n Irenebank¹

S. Lammers

*De jongeren zölt 't misschien nich wetten
mer oalderen könt het nich vergetten.
Toen 't volk hier in Holland 'n moal vernam
dat er wier een prinsesje kwam.
Wör d'r in ieder dorp of stad
wal 't een of aander op touw e zat.*

*In Boorn göng'n ze toen ok an't waark
en kwam d'r hier miln op maark
ter ere van prinses Irene
ne mooie baank, 't is lang elene.*

*Mer toen later aandere heren kwamen
En ze dee baanke doar vernamn
Hebt ze teeg'n meka e zeg:
"dee baank dee steet doar in de weg".
Irene brach ok consternatie
En dee baank kwam toen oet de gratie.*

*Hoo geet dat dan, noa kotten tied
warn wiej dee baank in Boorn wier kwiet.
Toch zaggen wiej later 'n keer
de Irenebaanke nog eens weer.
De folkloervereniging har 't bedach
en in 'n optoch wier noar 't maark hen brach.
Doar stön hee op de oale plek
en geleuf miej dat stön lang nich gek.*

*Want toen ik dee baanke doar zag stoan
zint mien gedachten ok wier goan.
'k Dach da 's ok wier nieje tied
dee baanke bin wiej ok wier kwiet.
En ik mörre miej dit vergissen
mér völ leu woln dee baank nich missen.
De oaln zatten d'r geerne op
toen e vot was har'n ze 'n strop.*

*Ze zatten d'r auto's neer
en veundn ze d'r gin röste meer.
Woaröm toch de auto's doar in 'n pad?
Wat wieder op is ruimte zat.
Now zet't ze baanken doar in 'n drokken
en dat kan oale leu noch lokken.*

*Mér ja, iej zeet 't zo vaak gebeur'n
doar geet mangs o zo völ verleurn.
Woaran völ leu gehecht zint e wes
en dat is dan nich aalt zo bes.
Kiek, as 'n hoes op invaln steet
is 't good dat 'noa de vlakke geet.
Mér is 't historisch völle weerd
dan is ofbrekken mangs verkeerd.
Doaröm mör ie alns eers good bekieken
wat 't beste is en zal dan wal blieken.*

*Zo zint er völ dinge meer
dee vot zint ene dat döt mangs zeer.
Oale gebroeken, oale spöllen
dee deur de nieje tied vot völlen.*

*'k Neum brulfte neugen, vrogger tied
dat zee'j nich meer, dat zin wiej kwiet.
Klootscheeten wat ze hier vrogger deden
dat heurt ok hoast weer tot 't verleden.*

*En lopen met 'n foekepot
met Sunte Meerten is ok vot.
Ok 't vetpriezen kwam miej in gedach'n
toen de leu hier zölm nog veerkens slach'n.
Iej zol d'r hoast wier noa verlang'n
Da'k 'n veerken an de ledder zag hang'n.
Mér met dat alns geet net als met de baank van Irene
't almoal veurbiej, het heurt bij 't verlene.*

¹ Het gedicht hierboven is oorspronkelijk verschenen in het boek: *Veertig jaar later*, uitgegeven door Heemkunde-
vereniging Bussemakerhuis Borne.